

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 620

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 8 iulie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
540. — Decret pentru numirea unor magistrați	2	1.011. — Hotărâre privind instituirea unei măsuri de salvagardare la importul de grâu de consum, originar din Republica Moldova.....	12
541. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui magistrat	2	1.014. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Sistemului Informațional pentru Piața Agricolă	12–14
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 262 din 17 iunie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare	3–5	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
891. — Hotărâre privind stabilirea unor măsuri de supraveghere a pieței produselor din domeniile reglementate, prevăzute în Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor	5–10	948/4. — Ordin al ministrului finanțelor publice și al guvernatorului Băncii Naționale a României privind completarea Reglementărilor contabile armonizate cu Directiva Comunităților Economice Europene nr. 86/635/CEE și cu Standardele Internaționale de Contabilitate aplicabile instituțiilor de credit, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice și al guvernatorului Băncii Naționale a României nr. 1.982/5/2001, cu modificările și completările ulterioare	14–15
1.006. — Hotărâre privind organizarea pieței pentru cereale	10–12		

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T**
pentru numirea unor magistrați

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), ale art. 100 alin. (1), ale art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 47 și ale art. 88 lit. b) din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 12 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 96 din 23 iunie 2004,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se numesc în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție persoanele prevăzute în anexa la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 1 iulie 2004.
Nr. 540.

ANEXĂ

- Doamna Barbălată Georgeta
- Doamna Marta Elena Daniela
- Doamna Stanciu Livia Doina
- Doamna Ștefănescu Mariana Brândușa

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**
pentru eliberarea din funcție a unui magistrat

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), ale art. 100 alin. (1), ale art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 92 alin. 1 lit. b) și ale art. 131 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 14 și ale art. 58 alin. 1 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993, republicată,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 89 din 16 iunie 2004,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 16 iunie 2004 doamna Verenca Vasilica se eliberează din funcția de magistrat, prin pensionare, la cerere.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 1 iulie 2004.
Nr. 541.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 262

din 17 iunie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Ilie Gheorghe Vasile Cornel în Dosarul nr. 1.874/2003 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției și partea Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, reprezentată prin consilier juridic Brândușa Varzan.

Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că dispozițiile Legii nr. 146/1997 sunt neconstituționale și contravin prevederilor art. 20, 21, 24, 51 și 53 din Constituție, republicată, prin aceea că, instituind obligația de a timbra în funcție de obiectul cererii, se încalcă dreptul justițiabililor de a se adresa neîngrădit justiției.

Reprezentantul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, invocând jurisprudența Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 47/2003 și nr. 343/2003, solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, arată că este firesc și echitabil ca justițiabilii care trag un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de autoritățile judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora, astfel încât pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 decembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 1.874/2003, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare.** Excepția a fost ridicată de Ilie Gheorghe Vasile Cornel într-o cauză civilă ce are ca obiect soluționarea unei contestații în anulare formulate împotriva Deciziei civile nr. 1.256 din 16 mai 2003, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă în Dosarul nr. 546/2003.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prin impunerea sa la plata taxei de timbru, în baza Legii nr. 146/1997, se încalcă prevederile constituționale ale art. 16, 21, 24, 42, 46, 48, precum și cele ale art. 135.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că taxele judiciare de timbru, ca „parte componentă a cheltuielilor de judecată, sunt suportate de către justițiabili, persoane fizice și persoane juridice, iar modalitatea de stabilire a acestora este reglementată prin Legea nr. 146/1997, cu modificările ulterioare“. Prin aplicarea acestui act normativ nu este îngrădit accesul liber la justiție al justițiabilului, întrucât, pentru realizarea activității jurisdicționale, „cererile de chemare în judecată se timbrează în raport de dispozițiile Legii nr. 146/1997, astfel cum a fost modificată, fără a se crea un tratament discriminatoriu părților din proces, cărora, dimpotrivă, li se asigură, în acest mod, respectarea drepturilor și intereselor legitime“. În sfârșit, instanța apreciază că dispozițiile legale criticate nu înfrâng nici prevederile art. 48 din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, iar în conformitate cu art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, a fost solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, arată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, în raport cu prevederile art. 16, 21, 24, 44, 46, 50 și 136 din Constituție, republicată, este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, sunt neconstituționale.

În acest sens arată că Legea nr. 146/1997 ar trebui să prevadă criterii clare de acordare a unor înlesniri la plata taxelor judiciare de timbru, pentru categoriile care nu pot să plătească din veniturile pe care le au, întrucât numai în acest mod principiul egalității prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție ar fi respectat. De asemenea, consideră că „lipsa posibilității materiale de plată a taxelor judiciare de timbru are drept efect îngrădirea accesului la justiție, în sensul că justiția nu poate fi sesizată, ori aceasta nu își poate urma cursul, în căile legale de atac, în condițiile în care, potrivit art. 124 alin. (2) din Constituție, justiția este unică, imparțială și egală pentru toți“. Lipsa posibilităților materiale ale contribuabilului de a plăti anticipat taxele judiciare de timbru constituie o îngrădire a accesului liber la justiție, încalcându-se astfel prevederile art. 21 alin. (2) din Constituție, republicată, și totodată „are ca efect și

afectarea dreptului la apărare, ca parte componentă a dreptului la un proces echitabil, întrucât persoana în cauză nu are posibilitatea de a-și valorifica pretențiile sau de a dovedi netemeinicia pretențiilor adversarului în cadrul unui proces, care nu va putea avea loc“. În acest sens apreciază că, întrucât nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de prevederile constituționale ale art. 53, această îngrădire poate fi considerată o restrângere neconstituțională a exercitiului dreptului la un proces echitabil, a dreptului la apărare, a dreptului de proprietate privată și a dreptului la moștenire. În legătură cu celelalte norme constituționale invocate, Avocatul Poporului consideră că acestea sunt nerelevante pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate, neavând incidență cu obiectul acesteia.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției republicate, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16, 21, 24, 42, 46, 48 și ale art. 135, care, în noua lor redactare și numerotare din Constituția republicată, au următorul conținut:

— Art. 16: „(1) *Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*

(2) *Nimeni nu este mai presus de lege.*

(3) *Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară. Statul român garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcții și demnități.*

(4) *În condițiile aderării României la Uniunea Europeană, cetățenii Uniunii care îndeplinesc cerințele legii organice au dreptul de a alege și de a fi aleși în autoritățile administrației publice locale.“;*

— Art. 21: „(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) *Nici o lege nu poate îngrădi exercitarea acestui drept.*

(3) *Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.*

(4) *Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.“;*

— Art. 24: „(1) *Dreptul la apărare este garantat.*

(2) *În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.“;*

— Art. 46: „*Dreptul la moștenire este garantat.“;*

— Art. 50: „*Persoanele cu handicap se bucură de protecție specială. Statul asigură realizarea unei politici naționale de egalitate a șanselor, de prevenire și de tratament ale handicapului, în vederea participării efective a persoanelor cu handicap în viața comunității, respectând drepturile și îndatoririle ce revin părinților și tutorilor.“;*

— Art. 52: „(1) *Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.*

(2) *Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică.*

(3) *Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare. Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii și nu înlătură răspunderea magistraților care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență.“;*

— Art. 136: „(1) *Proprietatea este publică sau privată.*

(2) *Proprietatea publică este garantată și ocrotită prin lege și aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale.*

(3) *Bogățiile de interes public ale subsolului, spațiul aerian, apele cu potențial energetic valorificabil, de interes național, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite de legea organică, fac obiectul exclusiv al proprietății publice.*

(4) *Bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii organice, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate; de asemenea, ele pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică.*

(5) *Proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice.“*

Examinând excepția, Curtea constată că dispozițiile Legii nr. 146/1997 au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 215 din 6 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 18 iunie 2004, Curtea Constituțională a soluționat excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții, în raport cu aceleași prevederi constituționale invocate în cauza de față, excepție ridicată de același autor, Ilie Gheorghe Vasile Cornel, într-un dosar al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă.

Cu acel prilej Curtea a constatat că, printr-o decizie anterioară, și anume Decizia nr. 233 din 5 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 25 iulie 2003, art. 18 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 a fost declarat neconstituțional, deoarece contravine prevederilor art. 125 alin. (3) din Constituție și principiului separației puterilor în stat. Ca atare, în temeiul dispozițiilor art. 23 alin. (3) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 a fost respinsă ca inadmisibilă.

În ceea ce privește celelalte dispoziții legale criticate, Curtea a constatat că, prin decizii precum Decizia nr. 82/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 30 iunie 1999, Decizia nr. 47/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 28 februarie 2003, și Decizia nr. 343/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 5 noiembrie 2003, a respins excepțiile de neconstituționalitate privind dispozițiile Legii nr. 146/1997, statuând că acestea nu contravin prevederilor constituționale ale art. 16, 21 și 24.

În legătură cu invocarea principiilor și normelor constituționale prevăzute la art. 46, 50, 52 și 136, Curtea a constatat că aceste critici sunt nerelevante pentru soluționarea excepției, neavând incidență cu obiectul acesteia.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina modificarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele acestor decizii sunt valabile și în această cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituția republicată, al art. 13 alin. (1) lit. A.d), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Ilie Gheorghe Vasile Cornel în Dosarul nr. 1.874/2003 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a celorlalte dispoziții din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 iunie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea unor măsuri de supraveghere a pieței produselor din domeniile reglementate, prevăzute în Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Supravegherea pieței este activitatea prin care autoritățile competente asigură că sunt respectate prevederile reglementărilor tehnice prevăzute de Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Activitățile de supraveghere a pieței se realizează de către structuri nominalizate, cu respectarea prevederilor art. 27—29 din Legea nr. 608/2001, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Structura nominalizată pentru supravegherea pieței, denumită în continuare *organ de control*, trebuie să îndeplinească sarcinile privind supravegherea pieței, cu respectarea principiului proporționalității. Potrivit acestui principiu, măsurile stabilite de către organul de control trebuie să fie corelate cu gradul de risc sau de neconformitate al produsului, iar impactul asupra liberei

circulații a mărfurilor nu trebuie să fie mai mare decât este necesar pentru atingerea obiectivelor supravegherii pieței, prevăzute în prezenta hotărâre.

(4) Prin activitatea de supraveghere a pieței se urmărește a se controla dacă:

a) produsele din domeniile reglementate, prevăzute în Legea nr. 608/2001, cu modificările și completările ulterioare, denumite în continuare *produse*, îndeplinesc cerințele reglementărilor tehnice aplicabile;

b) cei responsabili de introducerea pe piață și de punerea în funcțiune a produselor acționează pentru ca produsele neconforme să fie aduse în conformitate cu cerințele reglementărilor tehnice aplicabile și pun în aplicare măsurile dispuse de organele de control, atunci când este cazul.

(5) În situațiile în care, conform prevederilor reglementărilor tehnice, se impune aplicarea de sancțiuni, organele de control dispun măsurile necesare, cu respectarea prevederilor prezentei hotărâri.

(6) Obiectivele supravegherii pieței privesc asigurarea protecției sănătății și securității persoanelor, protecției mediului, a animalelor domestice și proprietății sau a altor interese acoperite de reglementările tehnice, indiferent de originea produsului, precum și protejarea intereselor agenților economici prin eliminarea concurenței neloiale.

(7) Supravegherea pieței acoperă întregul teritoriu al României.

Art. 2. — (1) Termenii folosiți în prezenta hotărâre se definesc în conformitate cu prevederile art. 4 din Legea nr. 608/2001, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Definițiile prevăzute la alin. (1), utilizate în prezenta hotărâre, se completează cu definițiile termenilor „consumator” și „agent economic”, conform prevederilor art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu definițiile termenilor „incident” și „scop propus”, potrivit prevederilor art. 2 din Legea nr. 176/2000 privind dispozitivele medicale.

(3) În sensul prevederilor prezentei hotărâri, termenul *supraveghere în utilizare* se definește ca fiind ansamblul de măsuri prin care se asigură și se confirmă siguranța în funcționare și performanțele, conform scopului propus, pe toată durata de exploatare a produsului, precum și detectarea incidentelor în utilizare.

Art. 3. — Organul de control poate subcontracta activități tehnice, cum ar fi, de exemplu, încercări și inspecții, cu condiția ca organul de control să își asume responsabilitatea luării deciziei privind rezultatul supravegherii și numai dacă nu există nici un conflict de interese între sarcinile sale de supraveghere a pieței și activitățile de evaluare a conformității ale organismului subcontractant.

Art. 4. — (1) În scopul evitării conflictelor de interese, organismele notificate trebuie excluse de la responsabilitățile privind supravegherea pieței.

(2) În situația în care nu poate fi evitată subcontractarea unor activități tehnice cu un organism notificat, organul de control trebuie să asigure că nu există conflicte de natura celor prevăzute la art. 3.

(3) În situația în care un laborator sau un organism responsabil pentru evaluarea conformității produselor în vederea introducerii pe piață sau a punerii în funcțiune și un organ de control funcționează sub aceeași autoritate, autoritatea în cauză trebuie să asigure că domeniile de responsabilitate ale celor două structuri sunt astfel organizate încât să nu existe conflicte de interese între activitățile desfășurate de către acestea.

Art. 5. — (1) Informațiile obținute de către organul de control în timpul activității de supraveghere a pieței sunt confidențiale. Organul de control trebuie să asigure respectarea cerinței privind păstrarea secretului profesional și comercial, în principal:

a) în cazul în care o autoritate competentă sau un alt organ de control, care transmite informația, precizează caracterul secret al informației;

b) în situația în care informația privește conținutul documentației tehnice;

c) pe tot parcursul evaluării unui caz pentru care s-a invocat clauza de salvagardare prevăzută de prezenta hotărâre.

(2) Deciziile și măsurile luate pe baza informațiilor obținute de către organul de control pot fi făcute publice în cazul în care se protejează interese de ordin public.

CAPITOLUL II

Monitorizare și măsuri pentru îndeplinirea conformității

Art. 6. — În cadrul activității de supraveghere a pieței, organul de control trebuie să parcurgă, în principal, următoarele etape:

a) monitorizarea produselor introduse pe piață sau puse în funcțiune;

b) stabilirea măsurilor ce trebuie luate de către producător, de către reprezentantul autorizat al acestuia sau de către importator pentru îndeplinirea conformității, după caz.

Art. 7. — Obiectivul monitorizării produselor, prevăzută la art. 6 lit. a), este acela de a verifica dacă produsele corespund reglementărilor tehnice aplicabile, la introducerea pe piață sau la punerea lor în funcțiune, după caz.

Art. 8. — (1) Monitorizarea produselor introduse pe piață sau puse în funcțiune se realizează, după caz, prin:

a) vizitarea regulată a locurilor unde se comercializează și se depozitează de către distribuitor produsele;

b) vizitarea regulată a locurilor unde produsele sunt puse în funcțiune;

c) organizarea de controale inopinate și verificări punctuale;

d) prelevarea de mostre de produse și verificarea prin examinare și încercare a acestora.

(2) Organul de control are dreptul de a solicita orice informație necesară pentru realizarea sarcinilor ce îi revin.

(3) În cazul în care au fost descoperite neconformități, pentru a verifica dacă erorile apar în mod constant, organul de control poate verifica produsele în conformitate cu modulele utilizate de către producător pentru evaluarea conformității produselor cu cerințele esențiale prevăzute în reglementările tehnice aplicabile acelor produse.

(4) Organul de control monitorizează produsele prezentate la târguri, expoziții, demonstrații și altele asemenea și verifică dacă pentru produsele care nu corespund cerințelor esențiale prevăzute în reglementările tehnice aplicabile sunt furnizate indicații vizibile care să precizeze clar că astfel de produse nu pot fi comercializate sau puse în funcțiune înainte de a fi realizate conform cerințelor reglementărilor tehnice aplicabile.

Art. 9. — Verificările realizate de către organul de control pot fi:

a) verificări formale;

b) verificări de fond.

Art. 10. — Verificările formale privesc, după caz, prezența și modul de aplicare a marcajului CE, disponibilitatea declarației de conformitate EC, informațiile ce însoțesc produsul și/sau corecta alegere a procedurilor de evaluare a conformității.

Art. 11. — (1) În situația în care reglementarea tehnică prevede obligația întocmirii declarației de conformitate EC, aceasta trebuie să fie pusă la dispoziție organului de control imediat ce este solicitată de către acesta.

(2) Neprezentarea, la cerere, a declarației de conformitate EC poate constitui un motiv suficient pentru organul de control pentru a pune la îndoială prezumția de conformitate a produsului cu cerințele reglementării tehnice aplicabile.

Art. 12. — Verificările de fond privesc verificarea conformității produsului cu cerințele esențiale, a conținutului declarației de conformitate EC și corecta aplicare a procedurilor de evaluare a conformității. Aceste verificări, după caz, pot fi axate numai pe anumite aspecte ale cerințelor prevăzute de reglementările tehnice aplicabile produsului.

Art. 13. — (1) În situația în care reglementarea tehnică prevede obligația întocmirii documentației tehnice, aceasta trebuie să fie pusă la dispoziție organului de control, la cerere, într-o perioadă rezonabilă, stabilită de către organul de control, în funcție de importanța și riscul în cauză, bazat pe principiul proporționalității și pe asigurarea protecției agenților economici împotriva sarcinilor inutile.

(2) Neprezentarea documentației tehnice în condițiile prevăzute la alin. (1) poate constitui un motiv suficient pentru a pune la îndoială prezumția de conformitate a produsului cu cerințele din reglementarea tehnică aplicabilă.

(3) Documentația tehnică poate fi păstrată în orice format, inclusiv sub formă tipărită sau CD-ROM, cu condiția să fie disponibilă pe perioada și în condițiile prevăzute de reglementările tehnice aplicabile produsului.

Art. 14. — (1) Declarația de conformitate EC și documentația tehnică trebuie să fie puse la dispoziție organului de control de către producător, de către reprezentantul autorizat al acestuia sau de către importator, conform prevederilor reglementărilor tehnice.

(2) Organul de control poate cere organismului notificat care a realizat evaluarea conformității produsului informații relevante pentru scopul supravegherii pieței.

(3) Un organ de control poate solicita traducerea în limba română a documentației tehnice. În situația în care organul de control consideră traducerea necesară, acesta trebuie să definească clar acea parte a documentației ce se impune a fi tradusă și să permită realizarea acesteia într-un timp rezonabil, luând în considerare proporționalitatea cererii. Traducerea nu este necesar a se realiza de către un translator atestat sau autorizat.

(4) Cerința privind traducerea în limba română se poate aplica și declarației de conformitate EC dacă traducerea în limba română a acestui document nu este prevăzută de reglementarea tehnică aplicabilă produsului.

Art. 15. — În situația în care organul de control descoperă că un produs nu este în conformitate cu prevederile reglementărilor tehnice aplicabile, acesta trebuie să ia măsurile necesare și să acționeze pentru îndeplinirea conformității. Acțiunile corective depind de gradul de neconformitate, care trebuie stabilit, de la caz la caz, în concordanță cu principiul proporționalității, după cum urmează:

a) pentru îndeplinirea conformității, organul de control poate solicita producătorului, reprezentantului autorizat al acestuia sau importatorului, după caz, să realizeze conformitatea cu prevederile din reglementările tehnice aplicabile produsului introdus pe piață sau care a fost pus în funcțiune;

b) în situația în care măsurile inițiale nu au condus la rezultatele așteptate sau rezultatele obținute sunt considerate insuficiente, organul de control va lua măsurile potrivite pentru a restricționa sau a interzice introducerea pe piață ori punerea în funcțiune a produsului în cauză și pentru a asigura retragerea lui de pe piață. Retragerea efectivă a produsului neconform de pe piață se realizează, după caz, de către producătorul, reprezentantul autorizat al acestuia sau importatorul care a introdus acel produs pe piață.

Art. 16. — (1) În cadrul acțiunilor de supraveghere a pieței, organul de control trebuie să analizeze și să decidă, de la caz la caz, dacă neconformitățile constatate sunt nesubstanțiale sau substanțiale.

(2) În legătură cu neconformitățile constatate, înaintea oricărei decizii, organul de control va anunța partea implicată, dând posibilitatea acesteia de a fi consultată.

Dacă problema ce se impune a fi rezolvată este urgentă, dat fiind pericolul grav și iminent, organul de control dispune măsurile necesare fără a consulta partea implicată.

(3) Lipsa unei reacții din partea părții implicate, în intervalul de timp stabilit de către organul de control, îndreptățește organul de control să ia decizia pe care o consideră necesară.

(4) Orice decizie luată privind restricționarea sau interzicerea introducerii pe piață, punerii în funcțiune sau retragerii de pe piață a unor produse trebuie să fie motivată, producătorul, reprezentantul autorizat al acestuia sau importatorul, după caz, trebuind să fie informat în scris în acest sens. Această comunicare va conține, de asemenea, informații în legătură cu dreptul celui în cauză de a contesta decizia, precum și cu termenul în care contestația poate fi făcută, cu respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

Art. 17. — Pot fi considerate neconformități nesubstanțiale, după caz, fapte ca de exemplu:

a) folosirea și aplicarea incorectă a marcajului CE în ceea ce privește, de exemplu, forma, mărimea, vizibilitatea, lizibilitatea, caracteristica marcajului de conformitate CE de a nu putea fi șters;

b) aplicarea incorectă a altor marcaje de conformitate și mărci suplimentare;

c) neprezentarea imediată a declarației de conformitate EC sau neînsoțirea produsului de acest document, atunci când este obligatoriu;

d) neînsoțirea sau însoțirea incompletă a produsului de alte informații prevăzute în reglementarea tehnică aplicabilă;

e) neînscriserea numărului de identificare al organismului notificat alături de marcajul CE.

Art. 18. — Sunt considerate neconformități substanțiale neconformitățile produselor cu cerințele esențiale din reglementările aplicabile.

Art. 19. — Persoanele fizice sau juridice care desfășoară activități de comercializare ulterior introducerii pe piață a produselor, denumite în continuare *distribuitori*, trebuie să fie capabile să identifice, după caz, producătorul, reprezentantul autorizat al acestuia, importatorul sau persoana care i-a furnizat produsul.

Art. 20. — (1) În cazul identificării de neconformități substanțiale, organul de control trebuie să aibă măsurile necesare pentru a se îndeplini conformitatea, urmărind principiul proporționalității. În aceste situații, organul de control trebuie să restricționeze sau să interzică introducerea pe piață și punerea în funcțiune a unui produs și să dispună retragerea acestuia de pe piață. Organul de control trebuie să se asigure că aceste măsuri sunt respectate și îndeplinite.

(2) Acțiunea de interzicere sau de restricționare a introducerii pe piață ori a punerii în funcțiune a unui produs, prevăzută la alin. (1), poate fi la început temporară, pentru a permite organului de control să obțină dovezi suficiente cu privire la pericolozitatea sau la altă neconformitate substanțială a produsului.

Art. 21. — În situația în care producătorul este stabilit în afara teritoriului României sau a statelor membre ale Uniunii Europene, măsurile ce trebuie întreprinse de autoritățile vamale și de organul de control în legătură cu produsele care trebuie să respecte cerințele reglementărilor tehnice aplicabile se realizează cu respectarea legislației naționale care preia Regulamentul Consiliului nr. 339/93/CEE din 8 februarie 1993 privind verificarea conformității cu

regulile de siguranță a produsului în cazul produselor importate din țările terțe, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L040 din 17 februarie 1993.

Art. 22. — În plus față de activitățile ce fac obiectul etapelor prevăzute la art. 6, organul de control, atunci când este cazul, trebuie:

a) să acționeze, în colaborare cu producătorii, reprezentanții autorizați ai acestora, importatorii și distribuitorii, pentru prevenirea introducerii pe piață și punerii în funcțiune a produselor necorespunzătoare și sporirea conștientizării utilizatorilor asupra aspectelor privind sănătatea și securitatea;

b) să prevină sau să solicite prevenirea de către producători, reprezentanții autorizați ai acestora, importatori sau distribuitori a persoanelor care ar putea fi supuse riscurilor ca urmare a introducerii pe piață sau a punerii în funcțiune a produselor neconforme;

c) să dispună interzicerea folosirii produselor neconforme și, dacă este cazul, distrugerea acestora, să solicite retragerea certificatelor emise de către organismele notificate, cu respectarea principiului proporționalității, și să verifice dacă aceste decizii și măsuri sunt respectate.

CAPITOLUL III

Schimbul de informații

Art. 23. — (1) Măsura privind restricționarea sau interzicerea introducerii pe piață și punerii în funcțiune a unui produs sau retragerea acestuia de pe piață, prevăzută la art. 20 alin. (1), în cazul în care neconformitatea este stabilită cu referire la un eșec sistematic de proiectare sau la întreaga serie de produse fabricate, oricât de limitată ar fi seria, conduce la invocarea clauzei de salvagardare, în situația în care reglementarea tehnică aplicabilă produsului prevede această cerință.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), clauza de salvagardare se limitează numai la produsele considerate neconforme cu cerințele aplicabile pentru a face obiectul liberei circulații a mărfurilor, inclusiv cu prevederile referitoare la marcajul CE, și care sunt stabilite de către organul de control că prezintă un pericol substanțial, chiar dacă produsele sunt corect fabricate, instalate sau întreținute și sunt utilizate conform destinației.

(3) Măsura națională de restricționare sau de interzicere a introducerii pe piață și punerii în funcțiune a unui produs ori retragerii unui produs de pe piață trebuie să fie bazată pe dovezi care să constituie mijloace suficiente pentru demonstrarea erorilor privind proiectarea produsului sau fabricarea acestuia și care să indice un pericol previzibil, potențial sau actual ori altă neconformitate substanțială, chiar și în situația în care produsele sunt corect fabricate, instalate, întreținute și folosite conform scopului propus sau rezonabil prevăzut.

Art. 24. — (1) Autoritățile competente informează Comisia Europeană că invocă clauza de salvagardare imediat după începerea acțiunii ce implică restricționarea sau interzicerea introducerii pe piață și punerii în funcțiune a produselor periculoase sau neconforme ori retragerii de pe piață a acestora. În condițiile în care reglementarea tehnică impune, autoritățile competente vor informa și statele membre ale Uniunii Europene în legătură cu această decizie.

(2) În situația în care motivele care au determinat invocarea clauzei de salvagardare au fost eliminate ori în cazul în care motivele ce au generat această măsură s-au dovedit nejustificate, autoritățile competente retrag comunicarea prevăzută la alin. (1).

(3) Autoritățile competente informează potrivit prevederilor alin. (1) și, după caz, retrag comunicarea în condițiile prevăzute la alin. (2) și primesc informații în legătură cu comunicările făcute de statele membre ale Uniunii Europene, prin Ministerul Economiei și Comerțului, care asigură relația cu Comisia Europeană și cu statele membre ale Uniunii Europene în legătură cu invocarea clauzei de salvagardare.

(4) Excepție de la prevederile alin. (3) face Ministerul Sănătății, responsabil în domeniile sale de competență pentru punerea în aplicare a prevederilor alin. (1) și (2). Ministerul Sănătății va informa Ministerul Economiei și Comerțului cu privire la orice acțiune întreprinsă în legătură cu invocarea clauzei de salvagardare.

Art. 25. — Comunicarea prevăzută la art. 24 alin. (1) trebuie să cuprindă, în principal:

a) o referință la directivele și, în special, la cerințele esențiale față de care a fost stabilită neconformitatea;

b) numele și adresa producătorului, reprezentantului autorizat al acestuia și, suplimentar, dacă este necesar, numele și adresa importatorului, după caz;

c) o copie a declarației de conformitate EC;

d) numele și numărul de identificare ale organismului notificat care a intervenit în procedura de evaluare a conformității, dacă este cazul;

e) informații asupra procedurii care a fost folosită de către autoritate pentru verificarea conformității produsului;

f) o evaluare cuprinzătoare și dovezi pentru justificarea măsurii, ca de exemplu standardele armonizate sau alte specificații tehnice folosite de către organele de control, rapoartele de încercare și identificarea laboratoarelor de încercări, orice alte informații și probe necesare pentru justificarea acțiunii.

Art. 26. — Organul de control este obligat să aplice orice decizie a Comisiei Europene luată la nivel european, care privește restricționarea liberei circulații a mărfurilor.

Art. 27. — (1) Pentru produsele destinate consumatorilor sau care ar putea să fie utilizate de către consumatori și care, în condiții de utilizare normale sau rezonabile, prezintă, indiferent de cauză, un risc imediat și serios pentru sănătatea și securitatea consumatorilor, organul de control trebuie să informeze Comisia Europeană atunci când adoptă sau decide să adopte măsuri de urgență pentru prevenirea, restricționarea sau impunerea unor condiții specifice pentru comercializarea ori utilizarea unor asemenea produse.

(2) Schimbul de informații prevăzut la alin. (1) se realizează prin utilizarea sistemului de furnizare rapidă a informațiilor, denumit *RAPEX*, conform prevederilor din legislația națională care transpune Directiva Parlamentului European și Consiliului nr. 2001/95/EC din 3 decembrie 2001 privind securitatea generală a produselor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L011 din 15 ianuarie 2002, și se invocă independent de clauza de salvagardare, o dată cu aceasta.

Art. 28. — (1) În cazul dispozitivelor medicale implantabile active, dispozitivelor medicale și dispozitivelor medicale de diagnosticare *in vitro*, denumite în continuare *dispozitive medicale*, care au generat un incident ce poate conduce sau a condus la moartea unui pacient ori a unui utilizator sau care au determinat deteriorarea severă a stării de sănătate a acestuia, ca rezultat din:

a) orice funcționare necorespunzătoare sau deteriorare a caracteristicilor ori performanțelor dispozitivelor medicale;

b) etichetare sau instrucțiuni de utilizare inadecvate;

c) orice motiv tehnic sau medical legat de caracteristicile ori de performanțele dispozitivelor medicale

și care conduce producătorul la retragerea sistematică a tuturor dispozitivelor medicale de același tip, se aplică procedura de vigilență pentru dispozitivele medicale, conform prevederilor reglementărilor tehnice aplicabile acestor dispozitive.

(2) În situația în care se aplică procedura de vigilență pentru dispozitivele medicale, dacă există condiții pentru invocarea clauzei de salvagardare, autoritățile competente și organul de control vor acționa conform prevederilor art. 24–26.

Art. 29. — (1) În situația în care producătorul, reprezentantul autorizat al acestuia sau importatorul nu își are sediul pe teritoriul României, în scopul de a obține informații privind declarația de conformitate EC sau detalii în legătură cu documentația tehnică ori pentru a primi informații referitoare la lanțul de distribuție a produsului, în vederea luării de măsuri justificate împotriva tuturor aceluia care sunt responsabili pentru introducerea pe piață sau punerea în funcțiune a unui produs care nu respectă cerințele reglementărilor tehnice aplicabile, organul de control va contacta autoritatea de supraveghere a pieței din statul membru în care este înregistrat producătorul, reprezentantul autorizat al acestuia sau importatorul respectiv, după caz. Dacă se constată implicarea unui organism notificat, organul de control va contacta, de asemenea, și autoritatea de supraveghere a pieței din statul membru în a cărui jurisdicție se află acel organism notificat.

(2) În cazul produselor neconforme realizate de către producătorii prevăzuți la art. 21, precum și pentru produsele considerate de către organele de control ca potențial periculoase pentru sănătatea și securitatea persoanelor sau pentru protecția mediului, în scopul de a întreprinde măsurile necesare pentru eliminarea neconformităților, organul de control și autoritățile vamale vor colabora și vor asigura realizarea schimbului de informații necesar, cu respectarea prevederilor prezentei hotărâri.

(3) Referitor la neconformitățile substanțiale și nesubstanțiale constatate și la măsurile luate pentru îndeplinirea conformității unui produs, cu respectarea prevederilor art. 5, organul de control va asigura, la nivel național, schimbul de informații cu celelalte organe de control cu responsabilități în realizarea supravegherii pieței pentru același produs. În măsura în care consideră necesar, organul de control va asigura schimbul de informații și cu autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre ale Uniunii Europene.

Art. 30. — (1) Entitățile cu responsabilități privind supravegherea în utilizare a produselor, în situația în care obligația privind supravegherea pieței nu le revine conform prevederilor reglementărilor tehnice, informează organele de control cu privire la neconformitățile constatate în timpul exercitării funcției lor, dacă aceste neconformități privesc proiectarea sau fabricarea produselor ori dacă, din analiza factorilor ce au generat un incident, rezultă că produsul nu era conform cerințelor reglementărilor tehnice aplicabile, în momentul introducerii pe piață sau punerii în funcțiune.

(2) Organul de control este obligat să primească și să analizeze reclamațiile consumatorilor sau ale altor utilizatori ai produsului ori ale producătorilor, reprezentanților autorizați ai acestora, importatorilor sau distribuitorilor referitor la concurența neloială și să acționeze în sensul întreprinderii măsurilor ce se impun. În toate situațiile organul de control va comunica celor care au formulat reclamațiile informații privind rezultatele obținute în mod

direct în urma investigării subiectului ce a făcut obiectul reclamației, cu respectarea prevederilor art. 5.

CAPITOLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 31. — Contravaloarea mărfurilor și a eșantioanelor prelevate pentru verificarea conformității produselor cu cerințele esențiale, precum și cheltuielile ocazionate de examinarea și încercarea produselor în laboratoare se suportă de către organul de control. Dacă în urma testării se stabilește că producătorul, reprezentantul autorizat al acestuia sau importatorul a introdus pe piață sau a pus în funcțiune un produs care nu respectă cerințele esențiale din reglementările tehnice aplicabile, organul de control recuperează cheltuielile efectuate de la cel care a introdus pe piață sau a pus în funcțiune produsul neconform, după caz.

Art. 32. — (1) Orice persoană fizică sau juridică care în mod premeditat împiedică, se opune, amenință ori furnizează informații false sau care nu acordă asistență ori sprijin sau nu pune în aplicare deciziile organului de control aflat în exercitarea sarcinilor ce îi revin conform prevederilor prezentei hotărâri și ale reglementărilor tehnice va fi deferită autorităților judiciare competente pentru obstrucționarea activității organului de control, conform prevederilor legale.

(2) Punerea la dispoziție contra cost sau gratuit a produselor dovedite neconforme, precum și a celor interzise sau restricționate temporar de la introducerea pe piață și punere în funcțiune, conform prevederilor art. 20, determină organul de control să solicite organelor îndreptățite ale statului aplicarea sancțiunilor complementare: să confiște aceste produse sau să impună reținerea produselor în locații stabilite de către acestea, pe cheltuiala producătorului, reprezentantului autorizat al acestuia sau a importatorului care a introdus pe piață ori a pus în funcțiune produsele respective, după caz.

Art. 33. — În exercitarea atribuțiilor ce îi revin în legătură cu supravegherea pieței, personalul organelor de control are dreptul să sigileze produsele care nu îndeplinesc cerințele prevăzute în reglementările tehnice.

Art. 34. — În situația în care organul de control consideră necesar pentru realizarea sarcinilor ce îi revin, acesta are dreptul să solicite și să primească sprijin și asistență din partea organelor de poliție.

Art. 35. — În scopul realizării sarcinilor ce îi revin, organul de control trebuie:

a) să stabilească și să actualizeze periodic programe de supraveghere a pieței pentru categoriile de produse aflate în responsabilitatea sa de control, cu luarea în considerare a riscurilor pe care acestea le au pentru protecția sănătății, securitatea utilizatorilor, protecția proprietății și mediului;

b) să urmărească și să acționeze pentru actualizarea cunoștințelor științifice și tehnice ale personalului său angajat și colaborator, privind securitatea produselor;

c) să întocmească rapoarte semestriale și ori de câte ori este necesar, conform prevederilor reglementărilor tehnice, în legătură cu rezultatele activităților de supraveghere a pieței, pe care să le prezinte autorității competente responsabile, pentru reglementarea domeniului în care organul de control acționează;

d) să își revizuiască ori de câte ori este necesar procedurile, modul de organizare și funcționare, în scopul desfășurării unei activități de control eficiente;

e) să asigure realizarea schimbului de informații și respectarea condițiilor în legătură cu acesta, conform prevederilor prezentei hotărâri;

f) să emită declarații publice în care să specifice:

- (i) produsele care sunt sau pot fi nesigure, producătorii și distribuitorii unor astfel de produse;
- (ii) acei producători sau reprezentanți autorizați ai acestora, acei importatori sau distribuitori ori alte persoane ale căror practici sau activități privind anumite produse pot afecta negativ interesele și siguranța utilizatorilor;
- (iii) orice alte probleme care pot afecta negativ siguranța utilizatorilor.

Art. 36. — În termen de 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei hotărâri, organele de control vor lua măsurile necesare

pentru alinierea procedurilor proprii privind supravegherea pieței la prevederile prezentei hotărâri.

Art. 37. — Ministerul Economiei și Comerțului asigură coordonarea la nivel național a activităților de supraveghere a pieței și colaborează în acest sens cu celelalte autorități competente.

Art. 38. — Organele de control asigură și controlul respectării măsurilor tranzitorii stabilite în conformitate cu prevederile cap. V¹ din Legea nr. 608/2001, cu modificările și completările ulterioare, și ale reglementărilor tehnice aplicabile produselor.

Art. 39. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. 23—28 și ale art. 29 alin. (1) și (2) care se aplică de la data aderării României la Uniunea Europeană.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul de stat, ministrul economiei și comerțului,
Iulian Iancu,
secretar de stat
Ministrul sănătății,
Ovidiu Brînzan
Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Elena Dumitru

București, 3 iunie 2004.
Nr. 891.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE privind organizarea pieței pentru cereale

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, și al art. 2 din Legea nr. 73/2002 privind organizarea și funcționarea piețelor produselor agricole și alimentare în România, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se instituie organizarea pieței pentru cereale, care reglementează mecanismele de piață internă și comerțul exterior cu aceste produse.

(2) Produsele care intră sub incidența mecanismelor stabilite în cadrul organizării pieței pentru cereale sunt prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Pentru produsele agricole prevăzute în anexa nr. 1 anul de piață începe la data de 1 iulie și se sfârșește la data de 30 iunie a anului următor.

Art. 3. — (1) În sensul prezentei hotărâri, termenii următori se definesc astfel:

a) *prețul de intervenție* — prețul cu care organismul de intervenție autorizat achiziționează un produs agricol în limita și în condițiile cotei stabilite, atunci când prețul pe piață al acestui produs scade sub nivelul prețului de intervenție;

b) *stoc public de intervenție* — cantitatea de cereale care îndeplinește criteriile de eligibilitate privind intervenția și este achiziționată de pe piața internă de către Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, Industrie Alimentară și Dezvoltare Rurală prin serviciile județene înființate pentru executarea funcțiilor tehnice.

(2) În funcție de conjunctura pieței cerealelor, pentru fiecare an de piață se stabilesc prin hotărâre a Guvernului,

la propunerea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, produsele agricole, cotele aferente fiecărui produs care se constituie în stocuri publice de intervenție și prețul de intervenție valabil pentru anul de piață.

(3) Prețul de intervenție valabil în luna mai va rămâne același, pentru porumb și sorg, și în lunile iulie, august și septembrie ale aceluiași an.

(4) Prețul de intervenție se aplică cantităților de cereale care se livrează angro la depozite, înainte de descărcarea din mijloacele de transport, și are aceeași valoare pentru toate centrele de intervenție desemnate.

(5) Pe parcursul unui an de piață prețul de intervenție se modifică lunar prin aplicarea coeficienților de corecție prevăzuți în anexa nr. 2.

Art. 4. — (1) Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, Industrie Alimentară și Dezvoltare Rurală, ca instituție publică constituită prin lege, va achiziționa, prin serviciile județene înființate pentru executarea funcțiilor tehnice, cereale oferite din producția internă care îndeplinesc condițiile prevăzute, în special cele referitoare la cantitate și calitate privind intervenția.

(2) Perioada în care se achiziționează cereale oferite la intervenție este cuprinsă între 1 august și 30 aprilie.

(3) Achiziționarea cerealelor se realizează cu prețuri care se stabilesc pe baza prețului de intervenție, la care se aplică, dacă este necesar, indici de corecție, în funcție de calitatea cerealelor oferite la vânzare.

Art. 5. — Normele metodologice privind procedurile de aplicare a sistemului de intervenție pe piața cerealelor se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale și vor conține:

a) definirea, modalitățile de desemnare și stabilirea centrelor de intervenție;

b) condițiile minime privind calitatea și cantitatea pe care fiecare produs agricol prevăzut în anexa nr. 1 trebuie să le îndeplinească pentru a fi eligibil la intervenție;

c) criteriile de stabilire a indicilor de corecție ai prețului de intervenție, în funcție de calitatea cerealelor oferite la intervenție;

d) mecanisme economico-financiare de preluare a cerealelor de către centrele de intervenție și de punere în vânzare pe piață a cerealelor deținute în stocuri publice de intervenție.

Art. 6. — Operațiunile de import și export cu state terțe, pentru produsele prevăzute în anexa nr. 1, se desfășoară pe bază de certificat de import sau certificat de export, a căror eliberare este condiționată de constituirea unor garanții în favoarea autorității competente, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 7. — (1) Atunci când piața cerealelor înregistrează tendințe de apariție a unor dezechilibre majore, la comerțul cu state terțe al produselor agricole care fac obiectul prevederilor prezentei hotărâri, se deschid contingente

tarifare în cadrul cărora se alocă cote cu respectarea angajamentelor internaționale la care România este parte.

(2) Cotele tarifare se administrează prin aplicarea uneia dintre metodele următoare:

a) metoda bazată pe ordinea cronologică a depunerii cererilor;

b) metoda distribuției proporționale în funcție de cantitățile solicitate la data depunerii cererilor;

c) metoda care ține cont de partenerii comerciali tradiționali.

(3) La alocarea cotelor tarifare se va urmări asigurarea unui tratament nediscriminatoriu pentru toți operatorii interesați, în ceea ce privește accesul la contingentele tarifare, până la epuizarea acestora.

(4) Actele normative în baza cărora se vor deschide contingente tarifare vor conține prevederi exprese referitoare la modalitățile de gestionare a contingentelor tarifare în cauză, quantumul garanției care trebuie constituită pentru eliberarea certificatului de import sau a certificatului de export, după cum urmează:

a) stabilirea cotelor de bază anuale, pentru întregul an de piață, iar acolo unde este cazul, distribuirea acestora în mod corespunzător pe parcursul anului;

b) garanțiile care acoperă natura, proveniența și originea produsului.

Art. 8. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 9. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Ilie Sârbu

Ministru de stat, ministrul economiei și comerțului,
Dan Ioan Popescu

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 25 iunie 2004.
Nr. 1.006.

ANEXA Nr. 1

LISTA

produselor agricole care fac obiectul organizării pieței pentru cereale

Codul tarifar	Descrierea
a) 0709.90.60 0712.90.19	Porumb dulce, proaspăt sau refrigerat
1001.90.91	Porumb dulce uscat, întreg, tăiat, felii, bucăți sau sfărâmat, dar nepreparat altfel, altul în afara hibrizilor pentru însămânțare
1001.90.99	Grâu comun și meslin destinate însămânțării
1002.00.00	Alac (<i>Triticum spelta</i>), grâu comun și meslin, altele decât pentru însămânțare
1003.00	Secară
1004.00	Orz
1005.10.90	Ovăz
1005.90.00	Porumb pentru însămânțare, altul decât hibrid
1007.00.90	Porumb, altul decât pentru însămânțare
1008	Boabe de sorg, altele decât hibrizii pentru însămânțare
b) 1001.10	Hrișcă, mei, semințe de iarba-cănărașului; alte cereale
c) 1101.00.00	Grâu dur
1102.10.00	Făină de grâu sau de meslin
1103.11	Făină de secară
1107	Crupe, griș și aglomerate sub formă de pelete din grâu
	Malț, chiar prăjit

LISTA

coeficienților de corecție care se aplică prețului de intervenție

Luna de aplicare	Coeficientul de corecție
Iulie	1
August	1
Septembrie	1
Octombrie	1
Noiembrie	1,01
Decembrie	1,02
Ianuarie	1,03
Februarie	1,04
Martie	1,05
Aprilie	1,06
Mai	1,07
Iunie	1,07

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind instituirea unei măsuri de salvagardare la importul de grâu de consum,
originar din Republica Moldova

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, având în vedere prevederile art. 21 și 25 din Acordul de comerț liber dintre România și Republica Moldova, încheiat la București la 15 februarie 1994, ratificat prin Legea nr. 94/1994,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se instituie, ca măsură de salvagardare în cadrul Acordului de comerț liber dintre România și Republica Moldova, încheiat la București la 15 februarie 1994, ratificat prin Legea nr. 94/1994, suspendarea exceptării de la plată a taxei vamale la importul de grâu în

România, poziția tarifară 1001.90.99 --- Altele (grâu de consum), originar din Republica Moldova, și aplicarea unei taxe vamale de import de 25%.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se aplică până la dispariția condițiilor care au impus adoptarea ei.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Petre Daea,

secretar de stat

p. Ministrul delegat pentru comerț,

Adrian Mitu,

subsecretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 25 iunie 2004.
Nr. 1.011.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea Sistemului Informațional pentru Piața Agricolă

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, al art. 2 lit. d) din Legea nr. 73/2002 privind organizarea și funcționarea piețelor produselor agricole și alimentare în România, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se înființează Sistemul Informațional pentru Piața Agricolă pentru colectarea și raportarea informațiilor

referitoare la piața agricolă, în vederea reglementării și consolidării piețelor produselor agroalimentare, prin aplicarea

instrumentelor tehnice și economice de politică agricolă și comercială care privesc organizarea de piață pe principii comunitare.

Art. 2. — Prin Sistemul Informațional pentru Piața Agricolă se realizează studii de piață agricolă, prin monitorizarea cererii și ofertei la principalele produse agricole și alimentare, aprecierea anuală a potențialului de producție la culturi agricole, specii și categorii de animale, respectiv a cererii pe diferite destinații, monitorizarea prețurilor de piață.

Art. 3. — Implementarea și funcționarea Sistemului Informațional pentru Piața Agricolă se realizează prin următoarele măsuri:

a) măsuri de strategie, prin care se stabilesc produsele sau grupele de produse care se includ în studiile de piață, piețele reprezentative și categoriile de agenți economici, organizații profesionale, patronale, organizații interprofesionale care furnizează informațiile, categoriile de prețuri care se înregistrează;

b) măsuri de reglementare și administrative, prin care se asigură metodologia de colectare a datelor, sistemul de raportare, transfer și procesare a datelor, resursele umane necesare, cerințele privind instruirea personalului care asigură colectarea datelor, cerințele tehnice informaționale, costurile informaționale;

c) măsuri de reprezentare, prin care se asigură liberul acces la informații, cu respectarea principiilor autonomiei, a confidențialității și transparenței decizionale, precum și îndeplinirea obligațiilor privind furnizarea informațiilor specifice de piață, care vor decurge din statutul României de stat membru al Uniunii Europene.

Art. 4. — (1) Nomenclatorul produselor sau grupelor de produse pentru care se realizează studii de piață este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Normele metodologice și procedurile de realizare a măsurilor prevăzute la art. 3, pentru fiecare produs sau

grupă de produse prevăzută în anexă, se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale.

Art. 5. — Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale reprezintă autoritatea publică centrală responsabilă cu înființarea, organizarea și funcționarea Sistemului Informațional pentru Piața Agricolă, care va deveni în totalitate operațional în anul 2007.

Art. 6. — (1) Organizarea Sistemului Informațional pentru Piața Agricolă se asigură cu încadrarea în numărul de posturi aprobat Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale pe anul 2004.

(2) Funcționarea Sistemului Informațional pentru Piața Agricolă se asigură de către personalul de specialitate existent în cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale și al direcțiilor pentru agricultură și dezvoltare rurală județene, respectiv a municipiului București.

Art. 7. — (1) În vederea organizării și funcționării Sistemului Informațional pentru Piața Agricolă, se înființează la nivelul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale Comisia pentru coordonarea organizării și funcționării Sistemului Informațional pentru Piața Agricolă.

(2) Atribuțiile, organizarea și funcționarea, precum și componența Comisiei pentru coordonarea organizării și funcționării Sistemului Informațional pentru Piața Agricolă se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, la propunerea direcției generale de specialitate din cadrul ministerului.

Art. 8. — Fondurile necesare pentru organizarea și funcționarea Sistemului Informațional pentru Piața Agricolă se stabilesc anual prin legea bugetului de stat și se asigură din bugetul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale.

Art. 9. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Ilie Sârbu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 25 iunie 2004.
Nr. 1.014.

ANEXĂ

NOMENCLATORUL
produselor sau grupelor de produse
pentru care se realizează studii de piață

Nr. crt.	Denumirea produselor sau a grupei de produse
1.	Cereale
2.	Oleaginoase
3.	Cartofi pentru consum
4.	Legume și fructe proaspete
5.	Legume și fructe procesate
6.	În și cânepă pentru fibră
7.	Zahăr
8.	Vin
9.	Tutun

Nr. crt.	Denumirea produselor sau a grupei de produse
10.	Hamei
11.	Produse de floricultură
	Animale și produse animale:
12.	— bovine
13.	— porcine
14.	— ovine și caprine
15.	— păsări
16.	— ouă
17.	— lapte
18.	Produse lactate (exclusiv brânzeturi)
19.	Brânzeturi

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 948 din 23 iunie 2004

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Nr. 4 din 11 iunie 2004

ORDIN

privind completarea Reglementărilor contabile armonizate cu Directiva Comunităților Economice Europene nr. 86/635/CEE și cu Standardele Internaționale de Contabilitate aplicabile instituțiilor de credit, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice și al guvernatorului Băncii Naționale a României nr. 1.982/5/2001, cu modificările și completările ulterioare

Având în vedere prevederile art. 4 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, ale art. 181 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată cu modificări prin Legea nr. 200/2002, cu modificările ulterioare, ale art. 4 alin. 2 din Legea nr. 541/2002 privind economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 8 din Ordinul ministrului finanțelor publice și al guvernatorului Băncii Naționale a României nr. 1.928/5/2001 pentru aprobarea Reglementărilor contabile armonizate cu Directiva Comunităților Economice Europene nr. 86/635/CEE și cu Standardele Internaționale de Contabilitate aplicabile instituțiilor de credit, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 38 alin. (2) din Legea nr. 82/1991, republicată, și ale art. 50 din Legea nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice și guvernatorul Băncii Naționale a României emit următorul ordin:

Art. I. — Reglementările contabile armonizate cu Directiva Comunităților Economice Europene nr. 86/635/CEE și cu Standardele Internaționale de Contabilitate aplicabile instituțiilor de credit, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice și al guvernatorului Băncii Naționale a României nr. 1.982/5/2001, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 694 din 1 noiembrie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La Capitolul 1 „Reglementări privind contabilitatea și situațiile financiare anuale ale instituțiilor de credit”, secțiunea a 5-a „Principii și reguli contabile”, după pct. 5.44 se introduce titlul „Evaluarea la valoarea justă”, precum și pct. 5.44¹—5.44¹¹ cu următorul cuprins:

„5.44¹. Prin derogare de la prevederile pct. 5.13—5.36, instituțiile de credit pot evalua instrumentele financiare, inclusiv instrumentele derivate, la valoarea justă, cu respectarea condițiilor prevăzute la pct. 5.44²—5.44⁴. Acest tratament contabil poate fi aplicat de către instituțiile de credit numai la elaborarea situațiilor financiare consolidate, în conformitate cu prevederile Normelor Băncii Naționale a României nr. 8/2002 privind elaborarea situațiilor financiare consolidate de către instituțiile de credit.

5.44². În înțelesul prezentelor reglementări, sunt considerate a fi *instrumente financiare derivate* contractele bazate pe bunuri ce conferă fiecărei părți dreptul de decontare în numerar sau cu ajutorul altui instrument financiar, cu excepția cazului în care:

a) sunt angajate să îndeplinească și continuă să îndeplinească cerințele preconizate ale instituției de credit privind achiziția, vânzarea sau utilizarea;

b) au fost desemnate pentru acest scop la momentul inițial; și

c) se preconizează că vor fi decontate prin livrarea bunurilor.

5.44³. Prevederile pct. 5.44¹ se aplică numai datoriiilor care sunt:

a) deținute ca parte a unui portofoliu de tranzacționare; sau

b) instrumente financiare derivate.

5.44⁴. Evaluarea în conformitate cu prevederile pct. 5.44¹ nu se aplică:

a) instrumentelor financiare, care nu sunt instrumente financiare derivate, păstrate până la scadență;

b) creditelor și creanțelor emise de instituția de credit și care nu sunt deținute în scopul tranzacționării; și

c) participațiilor în filiale, întreprinderi asociate și asocieri în participație, instrumentelor de capitaluri proprii emise de instituția de credit, contractelor cu titlu de contraprestație eventuală într-o combinație de întreprinderi, precum și altor instrumente financiare care prezintă asemenea caracteristici încât, potrivit a ceea ce este în mod general acceptat, trebuie contabilizate în mod diferit decât alte instrumente financiare.

Expresia *potrivit a ceea ce este în mod general acceptat* de la lit. c) se referă la prevederile specifice ale altor Standarde Internaționale de Contabilitate decât cele privind instrumentele financiare (IAS 32 și IAS 39).

5.44⁵. Prin derogare de la prevederile pct. 5.13—5.36, instituțiile de credit pot evalua orice activ sau datorie care îndeplinește condițiile pentru a fi considerat element acoperit în cadrul unui sistem contabil de acoperire a valorii juste sau părți identificate ale unor astfel de active sau datorii, la valoarea specifică prevăzută de sistemul respectiv.

5.44⁶. Valoarea justă menționată la pct. 5.44¹—5.44⁵ va fi determinată prin referire la:

a) o valoare de piață, pentru acele instrumente financiare în cazul cărora poate fi identificată cu ușurință o piață credibilă. În cazul în care o valoare de piață nu este identificabilă cu ușurință pentru un instrument, dar poate fi determinată în cazul componentelor sale sau al unui instrument similar, valoarea de piață poate fi calculată plecând de la cea a componentelor sale sau a instrumentului similar; sau

b) o valoare rezultând din utilizarea unor modele și tehnici de evaluare general acceptate, în cazul instrumentelor pentru care nu poate fi identificată cu ușurință o piață credibilă. Respectivetele modele și tehnici de evaluare trebuie să asigure o aproximare rezonabilă a valorii de piață.

5.44⁷. Acele instrumente financiare care nu pot fi evaluate în mod credibil prin una dintre metodele prevăzute la pct. 5.44⁶ vor fi evaluate potrivit prevederilor pct. 5.13—5.36.

5.44⁸. Prin derogare de la prevederile pct. 5.4, în situația în care un instrument financiar este evaluat în conformitate cu prevederile pct. 5.44⁶ și 5.44⁷, orice modificare a valorii trebuie inclusă în contul de profit și pierdere. Totuși o astfel de modificare va fi inclusă direct în conturile de capitaluri proprii, într-o rezervă de valoare justă, în situația în care:

a) instrumentul contabilizat este un instrument de acoperire în cadrul unui sistem contabil de acoperire ce permite ca o parte sau întreaga modificare a valorii să nu fie inclusă în contul de profit și pierdere; sau

b) modificarea de valoare reflectă o diferență de curs de schimb aferentă unui element monetar care face parte din investiția netă a unei instituții de credit într-o entitate străină.

5.44⁹. Modificarea valorii unui activ financiar disponibil pentru vânzare, care nu este un instrument financiar derivat, va fi inclusă direct în conturile de capitaluri proprii, în rezerva de valoare justă.

5.44¹⁰. Rezerva de valoare justă va fi ajustată în cazul în care sumele respective nu mai sunt necesare pentru aplicarea prevederilor pct. 5.44⁸ și 5.44⁹.

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

5.44¹¹. În situația aplicării metodei de evaluare la valoarea justă a instrumentelor financiare, în notele explicative la situațiile financiare trebuie prezentate:

a) principalele ipoteze care stau la baza modelelor și tehnicilor de evaluare utilizate în situația în care valoarea justă a fost determinată potrivit prevederilor pct. 5.44⁶ lit. b);

b) pentru fiecare categorie de instrumente financiare, valoarea justă, modificările de valoare incluse direct în contul de profit și pierdere, precum și modificările înregistrate în rezerva de valoare justă;

c) pentru fiecare categorie de instrumente financiare derivate, informații referitoare la volumul și natura instrumentelor, inclusiv termenii și condițiile care pot afecta valoarea, periodicitatea și caracterul cert al fluxurilor viitoare de numerar; și

d) un tabel indicând modificările rezervei de valoare justă în cursul execuției financiar.

2. La capitolul 1 „Reglementări privind contabilitatea și situațiile financiare anuale ale instituțiilor de credit”, secțiunea a 7-a „Raportul administratorilor”, la punctul 7.1, după litera h) se introduce litera i) cu următorul cuprins:

„i) în ceea ce privește utilizarea instrumentelor financiare de către instituția de credit și în măsura în care sunt semnificative pentru evaluarea activelor, a datoriiilor, a poziției financiare și a profitului sau pierderii sale:

— obiectivele și politica instituției de credit, referitoare la gestionarea riscurilor financiare, inclusiv a politicii sale privind acoperirea fiecărei categorii principale de tranzacții previzionate pentru care este utilizată contabilitatea de acoperire; și

— expunerea instituției de credit la riscul de preț, riscul de credit, riscul de lichiditate și riscul de flux de numerar.”

Art. II. — Prezentul ordin transpune prevederile art. 3 din Directiva nr. 2001/65/CE privind modificarea Directivelor nr. 78/660/CEE, 83/349/CEE și 86/635/CEE în ceea ce privește regulile de evaluare aplicabile situațiilor financiare anuale și situațiilor financiare consolidate ale unor tipuri de societăți, precum și ale băncilor și ale altor instituții financiare, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene (JOCE) nr. L283 din 27 octombrie 2001, referitoare la modificările prevederilor Directivei nr. 86/635/CEE.

Art. III. — Banca Națională a României va urmări în cadrul acțiunilor de supraveghere desfășurate potrivit legii aplicarea de către instituțiile de credit a prevederilor prezentului ordin.

Art. IV. — Nerespectarea prevederilor prezentului ordin atrage aplicarea sancțiunilor sau instituirea măsurilor prevăzute de art. 69 alin. 2 și, respectiv, art. 70 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, cu modificările și completările ulterioare, de art. 189 și, respectiv, art. 191 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată cu modificări prin Legea nr. 200/2002, cu modificările ulterioare, precum și a celor prevăzute la art. 34 din Legea nr. 541/2002 privind economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, cu modificările și completările ulterioare.

Art. V. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice dispoziții contrare.

p. Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mihai Bogza

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2004
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	9.875.000	2.468.750	2.715.750	2.987.500	3.286.000
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	1.780.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	7.900.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	12.500.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	2.530.000	632.500	632.500	632.500	632.500
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	10.680.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	9.850.000	2.462.500	2.462.500	2.462.500	2.462.500
8.	Colecția Legislația României	2.500.000	625.000	687.500	756.500	832.500
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	4.150.000	1.038.000	1.141.500	1.255.500	1.381.500
10.	Repertoriul actelor normative	625.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	470.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	2.500.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Toate publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 9%, aceasta fiind inclusă în prețul de abonament.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr.202A (telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ASTOR-MED — S.R.L. — Iași, str. Sucidava nr. 2, bl. U2, sc. C, ap. 2 (telefon/fax: 0232/27.91.76, 0232/25.84.27)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”